GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ĐI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĚ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNŢIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 89. Joi, 23 Aprilie (5 Maiu). 1887.

Din causa S-tei sěrbătorĭ de mâne diarulŭ nu va apăré pănă Vinerĭ séra.

Ungurii şi conferenţa din Sibiiu.*)

III.

Braşovŭ, 22 Aprilie 1887.

Ungurii dela „Kolozsvar“, carĭ pretindŭ a representa ideile celorŭ dela guvernŭ, susţinŭ că ţinerea de conferinţe naţionale deosebite românescĭ este o nebuniă.

Pentru Ungurĭ póte fi o *nebuniă*, dér pentru Românĭ este o *trebuinţă*, şi acésta din simpla causă, că Românii nu potŭ lua parte la conferinţele unguresci, nu înţelegŭ idiomulŭ unguréscŭ, n'au dorinţe şi aspiraţiunĭ comune cu Ungurii în ceea ce privesce desvoltarea şi cultivarea poporului românŭ, prin urmare nicĭ nu se potŭ însufleţi pentru libertatea, egalitatea şi frăţietatea ungurésca.

Numai unŭ singurŭ těrêmŭ este, pe care Românulŭ şi Ungurulŭ trebue sě-şĭ dea mâna, těrêmulŭ iubirei de patriă, dér şi de pe acestŭ těrêmŭ voiescŭ Ungurii sě-i înlăture pe Românĭ, reclamândŭ numai pentru dênşii ca monopolŭ acéstă iubire de patriă.

Intrunirea de conferenţe naţionale române nu însémnă nicidecum — cum se încércă a amăgì „Kolozsvar“ pe cetitorii sěi — că Românii arŭ voì sě creeze unŭ statŭ în statŭ. Acéstă intenţiune n'au avut'o niciodată. Martorŭ ne este durerosulŭ lorŭ trecutŭ. Dér întrunirea de conferenţe românescĭ însémnă totuşĭ unŭ lucru mare, însémnă, că pe teritoriulŭ acestui statŭ trăiescŭ trei milióne de Românĭ, carĭ au o *individualitate* cu totulŭ deosebită de a Ungurilorŭ şi carĭ numai în libera desvoltare a acestei individualităţĭ îşĭ potŭ vedé garantată libertatea lorŭ.

Décă este o nebuniă conferenţa naţională română, ce e în ajunŭ de a se întrunì, atuncĭ o nebuniă mare suntŭ şi sinódele bisericescĭ, tóte adunările literare şi sociale române şi chiar şedětorile nóstre dela sate, pentru că în tóte convenirile aceste se cultivă individualitatea şi interesele speciale de rassă ale poporului românŭ. Atuncĭ amŭ trebuì sě ne reîntórcemŭ érăşĭ la propunerea nebună unguréscă din anii patrudecĭ, ca limba maghiară sě fiă întrodusă cu forţa şi în bisericele nóstre.

Şi acésta credemŭ că şi cei dela „Kolozsvar“ nu-o mai ţinŭ adĭ posibilŭ. De aceea îi sfătuimŭ, pe ei ca şi pe toţĭ Ungurii, carĭ vědŭ o nebuniă în conferenţele românescĭ, sě-şĭ mai stêmpere něcazulŭ şi setea de distrugere şi sě nu uite, că adĭ nu numai că trăimŭ în timpulŭ, când marile idei reformatóre ale secolului alŭ 19-lea s'au prefăcutŭ în carne şi sânge, ci trăimŭ şi în mijloculŭ Europei culte, care, cu tóte veleităţile ei de-a se întórce la timpii vechiului barbarismŭ, nu va suferi în nepăsare ca sě fiă sugrumată înaintea ochilorŭ sěi viéţa individuală a unui poporŭ, care a adusŭ şi aduce atâtea sacrificii pentru susţinerea acestei monarchii.

Şi nu este numai libertatea şi egalitatea, care pretinde sě se cruţe şi scutéscă individualitatea naţională a Românilorŭ, ci acésta este chiar o cerinţă a *umanităţii*. Umanitatea nu póte cere niciodată dela individĭ sě se desbrace de individualitatea lorŭ, de caracterulŭ lorŭ specialŭ, căcĭ décă ar face-o acésta n'ar crea cetăţenĭ liberĭ, ci sclavĭ. Postulatulŭ de frunte alŭ umanităţii este din contră de a cruţa şi scuti viaţa cetăţenilorŭ şi individualitatea lor. Integritatea caracterului lorŭ naţionalŭ este însăşĭ viaţa lorŭ, pentru că cu individualitatea încetéză şi viaţa. De aceea şi vorbimŭ de o viaţă şi de-o mórte naţională.

Orĭ şi câtŭ s'ar svêrcolì cei dela „Kolozsvar“ şi soţii lorŭ, desvoltândŭ teorii una mai absurdă decâtŭ alta, nu vorŭ puté face niciodată pe unŭ omŭ cu minte sě crédă, că interesulŭ statului ungarŭ ar fi sě omóre individualitatea naţională a Românilorŭ.

Şi décă n'ar fi aşa, décă politicii ungurĭ de tagma celorŭ dela Cluşiu arŭ venì şi bătêndu-se în peptŭ ca fariseii arŭ esclama: Dómne feresce, aşa ceva nu voimŭ! — atuncĭ le dicemŭ:

Décă nu voiţĭ sě omorîţĭ individualitatea nóstră naţională, atuncĭ daţi-i putinţa sě se desvólte liberŭ şi neîmpiedecatŭ lângă individualitatea vóstră şi nu ne mai chinuiţĭ cu libertatea, egalitatea şi frăţietatea vóstră, pe care nu-o ceremŭ şi nu-o vremŭ!

Dice însě „Kolozsvar“:

»Este cu neputinţă ca unŭ statŭ sě susţină nevătămată idea libertăţii pe séma unui poporŭ, care voindŭ a forma o naţiune deosebită, *ameninţă libertatea şi egalitatea celorlalţĭ.*“

Intrebămŭ acum: décă Românii formândŭ o naţiune deosebită în acestŭ statŭ ameninţă libertatea şi egalitatea Ungurilorŭ, cu câtŭ mai multŭ nu trebue sě ameninţe Ungurii libertatea şi egalitatea Românilorŭ, când ei nu numai că formézŭ o naţiune deosebită, dér îşĭ identifică chiar rassa lorŭ cu statulŭ?

Spuneţi-ne, domnilorŭ dela „Kolozsvar,“ unde mai rěmâne locŭ pentru libertatea limbei nóstre, décă idiomulŭ vostru voiesce sě monopoliseze tótă viaţa şi suflarea în statŭ?

Ětă unde ajunge „Kolozsvar“ în desvoltarea teoriei obsolutismului unguréscŭ:

„Dóră şi Francesii — dice elŭ — şi Nemţii, şi Italienii, şi înşişĭ Maghiarii au avutŭ o ideă naţională de ce sě nu pótă avé şi Românii? Adevěratŭ. Intr'aceea tóte naţiunile aceste au formatŭ séu au susţinutŭ în acésta ideă state deosebite puternice. Décă Românii dela noi din întru au acelaşĭ scopŭ, n'avemŭ sě obiectămŭ nimicŭ contra acésta, dér nicĭ ei sě nu ia în nume de rěu, décă statulŭ ungarŭ tocmai aşa se apěră faţă cu ei, cum póte.«

Va se dică pentru ca sě ne putemŭ folosi de limba şi de drepturile nóstre individuale naţionale trebue îndată sě formămŭ unŭ statŭ deosebitŭ? Şi fiindŭ că nu putemŭ şi nu vremŭ sě-lŭ formămŭ sě renunţămŭ la limba şi la drepturile nóstre? Formézŭ Croaţii unŭ statŭ deosebitŭ de alŭ Ungariei? Constitue Cehii, Polonii etc. state deosebite? Alcătuit'amŭ noi Românii în anii şésedecĭ, când ne-amŭ bucuratŭ de drepturĭ politice-naţionale, unŭ statŭ deosebitŭ puternicŭ ardelenescŭ?

Ce alta suntŭ dér palavrele lui „Kolozsvar“ despre „statele deosebite“, decâtŭ mărturisirea, că Ungurii dela putere nu vorŭ sě scie de garantarea individualităţii nóstre naţionale în acestŭ statŭ. Dér acésta o scimŭ chiarŭ din gura corifeilorŭ parlamentului unguréscŭ şi nu trebuia sě cetimŭ mai întâiu articululŭ fóiei cluşiene.

Tocmai pentru aceea suntemŭ de acordŭ cu „Kolozsvar,“ că „trebue sě venimŭ în curatŭ cu scopurile nóstre.“

Décă Ungurii ne ameninţă cu puterea statului, ce-o au în mână, când e vorba de susţinerea individualităţii nóstre, ca naţiune deosebită între marginile statului, atuncĭ le rěspundemŭ: este o putere mai mare şi mai durabilă decâtŭ puterea statelorŭ şi acésta este consciinţa naţională a unui poporŭ, este dreptulŭ lui eternŭ ţi neprescriptibilŭ dea avé esistenţa sa propriă şi de a şĭ-o apěra, pănă la ultima rěsuflare!

Décă Ungurii dela putere declară statulŭ de-o personalitate afară de personalitatea celorŭ trei milióne de Românĭ, le rěspundemŭ, că şi noi Românii avemŭ drepturĭ asupra statului în care trăimŭ şi pentru care amŭ adusŭ şi aducemŭ atâtea jertfe, de aceea nu vomŭ admite niciodată, că statulŭ póte sě aibă interese deosebite de ale nóstre.

Dér cei ce au puterea în mână ne ameninţă că „statulŭ“ se va apěra contra nóstră cum va puté. Ei bine, atuncĭ nicĭ noué nu ne remâne alta decâtŭ sě ne apěrămŭ cum putemŭ.

De aceea respingemŭ sfatulŭ, ce ni-lŭ dau cei dela fóia cluşiană, ca la conferenţă „sě nu amestecămŭ drepturile cetăţenescĭ cu cele de natura dreptului publicŭ.“

Aşa numitele drepturĭ cetăţenescĭ au ajunsŭ a fi în cei douědecĭ de anĭ din urmă maghiarisate; de aceste drepturĭ adĭ numai Ungurulŭ sě póte folosi cu succesŭ pentru apěrarea şi cultivarea naţionalităţii sale.

Este prin urmare neapěratŭ de lipsă sě ne bucurămŭ de drepturĭ publice, ca sě pótă fi garantată şi esistenţa naţionalităţii române între marginile acestui statŭ; şi aceste drepturĭ le vomŭ pretinde mereu în gura mare, şi în consecenţă vomŭ stăruì în resistenţa nóstră legală sě se restabiléscă *autonomia ţěrii Ardélului*, singurulŭ mijlocŭ şi singura garanţiă de-a fi scutită individualitatea nóstră naţională de atacurile şi loviturile necurmate ale paşalelorŭ unguresci!

Braşovŭ, *21 Aprilie (3 Maiu) a. c.*

Ni s'a făcutŭ imputarea din partea colegilorŭ noştri din Sibiiu, că în ajunulŭ conferinţei „amŭ voì cu orĭ-ce preţŭ sě accentuămŭ unŭ nou conflictŭ în partidulŭ nostru“ şi s'a adusŭ ca argumentŭ pentru acéstă cutezată afirmare, că ne-amŭ fi pusŭ în oposiţiune cu comitetulŭ centralŭ electoralŭ alŭ partidei naţionale române şi acum în urmă şi cu dumnealorŭ.

Luămŭ ca martorĭ pe cetitorii noştri, carĭ de aprópe dece anĭ, de când acestŭ diarŭ se află sub actuala conducere, au urmăritŭ cu atenţiune munca şi stăruinţele nóstre, sě ne spună în consciinţă, décă vreodată în acestŭ lung intervalŭ amŭ provocatŭ noi vr'unŭ conflictŭ, fiă câtŭ de micŭ, în sînulŭ partidei şi alŭ naţiunei nóstre şi décă nu din contră totdéuna amŭ lucratŭ cu credinţă şi cu devotamentŭ pentru a face sě se unéscă forţele nóstre şi sě se cimenteze solidaritatea nóstră naţională.

Işĭ vorŭ aduce aminte cetitorii noştri, că în periodulŭ dinainte de 1881 noi amŭ fostŭ aceia, carĭ amŭ combătutŭ mai aspru atitudinea comitetului electoralŭ de p'atuncĭ, cerêndŭ sě se reculégă şi sě facă posibilă întrunirea unei conferenţe, care sě dea o direcţiune seriósă politicei nóstre şi sě organiseze partida naţională română.

Décă la 1881 s'a pututŭ face ceea ce s'a făcutŭ, atuncĭ fără a comite unŭ actŭ de nemodestiă, putemŭ afirma, că mai vêrtosŭ organulŭ nostru a contribuitŭ la acésta prin leala lui atitudine.

Este o straniă apariţiune, că tocmai aceia, carĭ se laudă în gura mare, că ei se punŭ în conflictŭ cu tótă lumea, vinŭ sě ne acuse pe noi, că amŭ voì „sě accentuămŭ conflicte“.

Şi pentru ce?

Pentru că amŭ constatatŭ ceea ce au constatatŭ alegětorii românĭ de pretutindenea, că comitetulŭ din Sibiiu de rêndulŭ acesta nu a corěspunsŭ pe deplinŭ aşteptărilorŭ lorŭ în privinţa pregătirilorŭ pentru conferenţa nóstră generală electorală şi pentru că amŭ susţinutŭ şi apěratŭ cu tăriă, ceea ce amŭ susţinutŭ şi apěratŭ întotdéuna: principiile nóstre naţionale şi solidaritatea nóstră în lupta pentru realisarea lorŭ.

Căcĭ décă este ca solidaritatea dintre noĭ sě nu rěmână numai o dorinţă pe hărtiă în vecii vecilorŭ, credemŭ şi suntemŭ convinşĭ, că ea trebue sě se întemeieze pe nisce principii comune tuturorŭ, şi aceste principii, esenţa şi temeiulŭ ei, trebue sě le respectămŭ şi sě ne închinămŭ lorŭ cu toţii. Persónele trebue sě dispară cu desěvêrşire dinaintea marilorŭ şi nestrămutatelorŭ principii ale luptei nóstre solidare naţionale!

A face oposiţiune lealǎ acolo unde cere tre-

---

*) A se vedé Nr. 87 şi 88 alŭ »Gaz. Trans.« din anulŭ curentŭ. — Red.

buința este, după noi, o datoriă de frunte a unorŭ publiciștĭ conscienţioșĭ, dér acésta nu însémnă încă că ne-amŭ fi „pusŭ în oposiţiune faţă cu comitetulŭ“.

Din contră, suntemŭ de firmă părere, că în oposiţiune cu comitetulŭ s'au pusŭ aceia, carĭ de-o parte simulau a fi susţiitorii lui, ér de altă parte îșĭ continuau lucrarea de subminare, accentuândŭ mereu conflicte personale și zăpăcindŭ lumea cu șovăirile lorŭ în cestiunile principiare naţionale.

Cu atâtŭ mai multŭ n'amŭ putută sĕ ne punemŭ în oposiţiune cu comitetulŭ, cu câtŭ conducĕtorulŭ fóiei nóstre fiindŭ alesŭ membru de cătră comitetŭ în érna anului 1884 a făcutŭ însușĭ câtva timpŭ parte din acestŭ comitetŭ, vedindŭ prin acésta, că departe de a fi contrarulŭ comitetului, a fostŭ gata sĕ conlucre cu elŭ în serviciulŭ partidei nóstre naţionale. Décă mai târḑiu, vĕḑêndŭ că din anumite împrejurărĭ acéstă conlucrare i s'a făcutŭ imposibilă, s'a retrasŭ din sînulŭ comitetului, nu s'a retrasŭ ca contrarŭ, ci dând asigurarea că și în viitorŭ va sprijini orĭce acţiune sănătósă și energică a acestui comitetŭ.

N'amŭ amintitŭ până astăḑĭ nimicŭ despre acésta. Causa a fostŭ tocmai, că amŭ voitŭ sĕ evitămŭ accentuarea unui conflictŭ de vederĭ, care póte ar fi contribuitŭ a slăbi autoritatea comitetului.

Astăḑĭ însĕ, când delegaţii aleșĭ pentru conferenţa nóstră, ce se va întruni Sâmbătă, îșĭ pregătescŭ geamantanele ca sĕ plece la Sibiiu, nu mai póte esista nicĭ o temere de feliulŭ acesta. De aceea vĕḑêndu-ne loviţĭ în sentimentele nóstre cele mai curate românescĭ, prin împutările nedrepte, ce ni se facŭ, ne sĕmţimŭ datorĭ de a împărtăși publicului nostru scrisórea, prin care redactorulŭ fóiei nóstre și-a motivatŭ înaintea comitetului din Sibiiu demisiunea sa, scrisóre din care se póte vedé clarŭ și limpede ideile și sentimentele, de care este condusŭ faţă cu comitetulŭ.

Étă acéstă scrisóre în totŭ cuprinsulŭ ei:

Domniei Sale, Domnului **Georgiu Bariţŭ**,
preşedinte alŭ comitetului electoralŭ permanentŭ etc. etc.
în Sibiiu.

Domnule Preşedinte!

Nu fără óre-care surprindere am primitŭ scrisórea Domniei Vóstre, prin care împreună cu ceilalţĭ membri ai comitetului electoralŭ permanentŭ, domiciliaţĭ în Sibiiu, mĕ invitaţĭ la şedinţa plenară pe ḑiua de 23 Decemvre st. n. cu tóte că, precum bine Vĕ este cunoscutŭ, în ultima şedinţă plenară dela 27 Iuniu st. n. 1886 am declaratŭ, că nu mai potŭ face parte din acestŭ comitetŭ.

Vĕ veţĭ aduce aminte, că totŭ atuncĭ. făcêndu-se din partea Domniei-Vóstre observarea, că prin retragerea mea şi din causă că nu sosiseră toţĭ membrii esternĭ, comitetulŭ nu va mai puté lua decisiunĭ valide, conformŭ regulamentului ce şi l'a făcutŭ, m'am simţitŭ îndemnatŭ a declara, că pentru ca sĕ nu se împedece lucrarea comitetului, sunt gata a lua parte până la sfêrşitŭ la acea şedinţă generală, dér stăruescŭ în demisiunea mea.

Totŭ-odată vĕḑêndŭ însemnatele deosebirĭ de vederĭ, ce esistă între mine şi D-Vóstră, Domnule Preşedinte, precum şi între mine şi alţĭ domnĭ membri în unele cestiunĭ principiare şi mai alesŭ în privinţa misiunei comitetului, am datŭ espresiune intenţiunei de a Vĕ espune şi în scrisŭ causa retragerei mele.

Profitŭ dér de acéstă ocasiune, spre a Vĕ arĕta încă odată, ce m'a îndemnatŭ a'mĭ depune în şedinţa plenară dela 27 Iunie mandatulŭ, cu care m'aţĭ fostŭ onoratŭ înainte cu unŭ anŭ şi jumĕtate.

Onoratulŭ comitetŭ a binevoitŭ a mĕ alege cu unanimitate de voturĭ ca membru în loculŭ altui domnŭ, care repăşise, şi despre acéstă alegere am fostŭ inscinţatŭ la finele luĭ Noemvre 1884, când totodată fuĭ invitatŭ la o şedinţă plenară în Sibiiu, la care m'am şi grăbitŭ a lua parte.

Încă de atuncĭ am trebuitŭ sĕ facŭ neplăcuta esperienţă, că opiniunile membrilorŭ comitetului se deosebescŭ chiar în cestiunĭ de principiu, ér mai alesŭ în ceea ce privea modulŭ de procedere şi activitatea ce trebue sĕ o desvolte comitetulŭ.

Din érna anului 1884 până în Iuniu 1886 nu s'a mai ţinutŭ nicĭ o şedinţă plenară.

Causele le cunósceţĭ.

După atâta timpŭ eram în dreptŭ a aştepta, că celŭ puţinŭ în acéstă şedinţă din Iuniu 1886 se va face unŭ paşŭ seriosŭ din partea comitetului spre împlinirea misiunei cu care a fostŭ încredinţatŭ, dér afară de unele afacerĭ de ordine secundară, comitetulŭ nicĭ de astădată n'a luatŭ măcarŭ o singură hotărîre de însemnătate.

Din discursurile ce s'au încinsŭ în cele douĕ şedinţe ţinute în 26 şi 27 Iuniu a. c. mĭ-am câştigatŭ însĕ preste acésta convingerea, că în sînulŭ comitetu'ui predomnescŭ nisce părerĭ, cu carĭ vederile mele nu se unescŭ nicĭdecum.

In specialŭ din partea D-Vóstre, D-le Preşedinte, s'a enunciatŭ părerea, că comitetulŭ trebue sĕ representeze în modŭ colectivŭ tóte vederile ce s'ar manifesta în sînulŭ alegĕtorilorŭ românĭ din ţéră şi că mânile lui suntŭ legate, în ceea ce privesce acţiunea sa, de votulŭ eventualŭ alŭ maiorităţiĭ conferinţiĭ.

Prin acéstă enunciaţiune s'a pusŭ cestiunea pe unŭ têrêmŭ, pe care nu mai potŭ conlucra în comitetŭ, deórece eu sunt de părere, că comitetulŭ nostru, ca sĕ-şĭ pótă împlini chiămarea, trebue sĕ fiă unŭ trupŭ şi sufletŭ în cestiunile principiare. După ce comitetulŭ pórtă numirea de »comitetŭ alŭ partidei naţionale« şi după ce nu póte esista deosebire de vederĭ în sînulŭ unei partide, când este vorba de programă şi de esecutarea ei, urméză după mine, că comitetulŭ trebue sĕ fiă compusŭ din elemente omogene şi că lucrarea lui pe temeiulŭ programei nu póte fi espusă casualităţiĭ şi capricielorŭ maiorităţilorŭ accidentale.

Mai departe s'a ivitŭ în sînulŭ comitetului părerea, că activitatea lui ar fi restrînsă numai la alegerile dietale. Nicĭ cu acésta părere nu potŭ consêmţi, deórece ţinŭ, că o datoriă capitală a comitetului a fostŭ şi conducerea alegerilorŭ municipale, de carĭ însĕ, cum vedemŭ, de locŭ nu s'a ocupatŭ.

Cu adevĕrată consternare am mai auḑitŭ esprimându-se şi sprijinindu-se afară de acésta în comitetŭ părerea că mai bine este sĕ nu se lucreze, sĕ nu se facă atâta sgomotŭ, pentru că la din contră s'ar escita numai oposiţiunea şi mânia guvernului!

După tóte aceste şi după ce m'am convinsŭ, că în douĕ şedinţe generale, ţinute în timpŭ de unŭ anŭ şi jumĕtate comitetulŭ n'a putută lua nicĭ o hotărîre seriosă cu scopŭ de a satisface grelei sale chiămărĭ; mai departe, după ce m'am convinsŭ — ca sĕ întrebuinţezŭ propriele D-Vóstre cuvinte — că „nu ne putemŭ înţelege«, nu mĭ a mai rĕmasŭ alta decâtŭ a'mĭ da demisiunea ca membru alŭ comitetului.

Am fost datorŭ a o face acésta şi faţă cu numĕroşii mei amicĭ de principii din ţéră, carĭ suntŭ în dreptŭ a cere sĕ le dau sémă despre toţĭ paşii, ce-i întreprindŭ în serviciulŭ causei naţionale.

Domnule Preşedinte! Espunêndŭ aicĭ, şi în scrisŭ, cu tótă sinceritatea motivele ce m'au constrînsŭ sĕ iesŭ din comitetŭ, Vĕ rogŭ a le împărtăşi şi celorlalţĭ domnĭ membri şi a primi cu toţii asigurarea din partea mea, că şi de aci incolo, ca şi în trecutŭ, de câte orĭ se va tracta de o cestiune principiară şi de o acţiune sănătósă şi energică în apĕrarea causei naţionale, comitetulŭ póte conta pe sprijinulŭ meu.

Mulţumindu-Vĕ D-Vóstre şi celorlalţĭ domnĭ membri ai comitetului pentru încrederea, ce a-ţĭ avut'o în mine, când m'aţĭ alesŭ ca membru şi acum din nou, când mĕ chiămarăţĭ la şedinţa proiectată, Vĕ asigurŭ de deosebita stimă şi consideraţiune ce Vĕ-o păstrezŭ, d-le Preşedinte, şi Vĕ rogŭ sĕ primiţĭ aceste rêndurĭ ca isvorite din inimă curată.

Braşovŭ, 9 (21) Decemvre 1886.

Dr. Aurel Mureşianu.

Nu credemŭ că cineva, care scie sĕ judece nepreocupatŭ, va puté deduce din acéstă scrisóre, că amŭ fi contrarii comitetului. Dér afară de acésta, ḑis'amŭ noi vreodată, ca alegĕtorii românĭ sĕ nu asculte de comitetŭ? Nu i-amŭ sfătuitŭ din contră sĕ urmeze în cea mai mare grabă provocărilorŭ lui, sĕ se constitue şi sĕ alégă delegaţĭ pentru conferenţa nóstră generală?

De aceea, sĕ ne lămurimŭ.

După ce amŭ sprijinitŭ în modŭ lealŭ şi conscienţiosŭ acţiunea din urmă a comitetului, esprimândŭ numai părerea de rĕu că nu a fost mai grabnică şi mai energică, trebue sĕ respingemŭ cu indignare împutarea, ce ni se face.

Câtŭ pentru persónele, carĭ facŭ parte din comitetŭ, n'amŭ incetatŭ nicĭodată de a le conserva sentimentele de stimă, ce-o datorimŭ posiţiunei şi meritelorŭ lorŭ din trecutŭ. Dér alte sunt persónele şi alte principiile, altulŭ este respectulŭ cătră persóne şi altulŭ respectulŭ ce-lŭ datorimŭ sântei nóstre cause după cea mai bună a nóstră convingere!

Departe de noi sĕ accentuămŭ conflicte, amŭ lucratŭ şi vomŭ lucra întotdéuna pentru aplanarea lorŭ, cerêndŭ dela orĭ şi cine sĕ'şĭ jerféscă susceptibilităţile séu ambiţiunile sale personale pe altarulŭ solidarităţii naţionale, fără de care poporulŭ nostru nicĭodată nu-şĭ va puté ajunge ţinta sa.

Dér nu putemŭ pretinde dela nimenĭ sĕ-şĭ jertféscă şi principiile sale, precum nu putemŭ pretinde dela nimenĭ de a stărui pentru o solidaritate aparentă, esterióră, când elŭ este pe deplinŭ convinsŭ în inima lui, că o astfelŭ de solidaritate necum sĕ-i aducă folosŭ, dér póte numai sĕ strice causei naţionale.

Solidaritatea nóstră naţională, proclamată de conferinţele nóstre naţionale din 1881 şi 1884, se întemeiază pe marile principii depuse în programa nóstră de acţiune.

Sĕ ţinemŭ dér susŭ stégulŭ pe care suntŭ scrise principiile luptei nóstre naţionale, ce de veacurĭ o purtămŭ; sĕ-lŭ ţinemŭ cu tăriă şi cu bărbăţiă şi în jurulŭ lui sĕ ne grupămŭ cu toţii, căcĭ este stégulŭ românismului, este drapelulŭ celŭ sfântŭ alŭ solidarităţii Româniloră asupriţĭ!

SCIRILE ḐILEI.

Invĕţătorulŭ scólei poporale din Berekszo, Ban Lajos, fŭ decoratŭ din partea Maiestăţii Sale cu crucea de argintŭ pentru merite „Kolozsvar“ observă, că numitulŭ învĕţătorŭ a fostŭ vrednicŭ de acéstă distincţiune fiindcă de 42 de anĭ luptă pentru crescerea şi *maghiarisarea* tinerei generaţiunĭ. Cu tóte acestea în articolulŭ de fondŭ alŭ aceluiaşĭ numĕrŭ, „Kolozsvár“ îşĭ esprimă speranţa, că dóră deosebitele confesiunĭ şi naţionalităţĭ vorŭ fi aflatŭ, că nicĭ într'o privinţă nu suntŭ ameninţate, că e cu totulŭ nebasată frica de maghiarisare şi că „Kulturegylet“-ulŭ nicĭ într'o privinţă nu tinde la slăbirea orĭ nimicirea Nemaghiarilorŭ. — Nu vréu „patrioţii“ nicĭ sĕ ne slăbéscă nicĭ sĕ ne nimicéscă, ci numai sĕ ne maghiariseze. Ce nevinovată întreprindere! Dér pofta 'n cuiu.

—x—

Se vorbesce, ḑice „Sieb. D. Tgbltt,“ că la tómnă a. c. *regimentulŭ 31 de infanteriă* se va întórce din Viena érăşĭ în garnisóna sa originară Sibiiu, ér regimentulŭ 82 de infanteriă va fi translocatŭ din Sibiiu la Pola.

—x—

La tribunalulŭ de aci s'a instituitŭ unŭ alŭ doilea postŭ de conducĕtorŭ alŭ cărţilorŭ funduare, din causa multelorŭ lucrărĭ, şi în acestŭ postŭ a fostŭ numitŭ, de cătră ministrulŭ de justiţiă ung., fostulŭ ajutorŭ de conducĕtorŭ alŭ cărţilorŭ funduare, d. *Stefan Udvarnoky.*

—x—

La representaţiunea dela 28 Aprilie n. în opera din *Pesta* s'a petrecutŭ unŭ *scandalŭ.* Tenoristulŭ cehŭ Broulik a fostŭ flueratŭ de o parte de publicŭ. Se ḑice că scandalulŭ a fostŭ înscenatŭ de intendantulŭ operei contele Keglevich, care stă în relaţiunĭ încordate cu Broulik. Foile guvernamentale combatŭ acéstă acusare făcută intendantului. In séra următóre n'a cântatŭ Broulik, deórece era temere de demonstraţiunĭ. Se vorbesce că acestea se vorŭ repeţi îndată ce va păşi érăşĭ pe scenă tenoristulŭ cehŭ. — Semnŭ alŭ timpului!

—x—

In luna trecută s'au depusŭ la *institutele de banĭ din locŭ* fl. 357,160 şi s'au ridicatŭ fl. 370 748.

—x—

Protocolulŭ congresului naţionalŭ bisericescŭ ordinarŭ alŭ metropoliei Românilorŭ greco-orienta'I din Ungaria şi Transilvania, întrunitŭ la Sibiiu în 8/20 Iunie 1886, a eşitŭ de sub tiparŭ în ediţiunea metropoliei şi se póte procura cu unŭ florinŭ v. a. Acestŭ protocolŭ este tipăritŭ pe 366 pagine şi cuprinde: Protocolulŭ şedinţelorŭ I—XIX. Apoi ca aclusele: *a)* convocarea congresului; *b)* cuvêntŭ presidialŭ de deschidere; *c)* raportulŭ generalŭ alŭ consistoriului metropolitanŭ, ca senatŭ strînsŭ bisericescŭ; *d)* raportulŭ generalŭ alŭ consistoriului metropolitanŭ din şedinţa plenară; *e)* representaţiune în causa proiectului de lege privitorŭ la regularea învĕţĕmêntului în gimnasii şi în scólele reale; *f)* representaţiune pentru modificarea proiectului de lege despre scólele medii, prelucratŭ de comisiunea scolară a casei representanţilorŭ Ungariei; *g)* representaţiune în obiectulŭ revindicării fondului de pensiune pentru învĕţătorii poporalĭ confesionalĭ; *h)* representaţiune [pentru revindicarea caracterului confesionalŭ alŭ scólelorŭ poporale din fostulŭ confiniu militarŭ bănăţeanŭ; *i)* raportulŭ generalŭ alŭ consistoriului metropolitanŭ, ca senatŭ scolarŭ; *k)* raportulŭ generalŭ alŭ consistoriului metropolitanŭ, ca senatŭ epitropescŭ; *l)* regulamentŭ pentru procedura judecătoréscă în causele disciplinare în metropolia gr. or. română; *m)* raport generalŭ despre administrarea fundaţiunii lui Gojdu în anii 1881 până 1884; *n)* testamentulŭ lui Emanoilŭ Gojdu; *o)* representaţiune în obiectulŭ literilorŭ fundaţiunii lui Gojdu; *p)* literele fundaţionale ale fundaţiunii lui Gojdu.

—x—

Tribunalulŭ din Cluşiu a condamnatŭ de curêndŭ la trei lunĭ închisóre pe unŭ ţĕranŭ românŭ, fiindŭ că alungase cu toporulŭ şi cu furca de gunoiu pe unŭ esecutorŭ, care voise sĕ'i facă secvestru.

—x—

Fişpanulŭ comitatelorŭ *Solnocŭ-Dobêca* şi *Bistriţa-Năsĕudŭ,* Banffy-paşa, a făcutŭ cunoscutŭ printr'o cerculară — ḑice „Ellenzek“ — că elŭ, paşa, e numitŭ

președinte pentru direcțiunea districtului ardeleanŭ alŭ societății de asigurare pe acții francesă-ungurésca. Banffy-pașa dice în circulară, că acéstă societate „a încetățenitŭ pe tĕrĕmulŭ asigurării concurența ce se intemeiază pe base de afacerĭ sănĕtóse și solide și a spartŭ monopolulŭ“. „Ellenzek« considerá acéstă pășire a unui fișpanŭ a patru comitate ca o reclamă ce nu se póte îngădui, ca o suspicionare a celorlalte societățĭ [de asigurare și ca o încetățenire a monopolului, fiindcă pe lângă slăbiciunea ómenilorŭ și după placulŭ solgăbirĕilorŭ și notarilorŭ de cercŭ în curêndŭ s'arŭ schimba pretutindenea în ținutulŭ puterei sale tablele altorŭ societățĭ de asigurare cu tablele societății recomandate de elŭ.

—x—

Pe părintele *Alexe Popovicĭŭ* din Sepsi St. Georgĭ l'a „pricopsitŭ« ministrulŭ Trefort cu 60 fl. — De ce părinte?

—x—

Subjudele din *Mediașŭ*, Karl Heidendorf, [lăsă pe practicantulŭ sĕu sĕ țină pertractărĭ și sĕ pronunțe sentințe. Tabla r. din Tĕrgu-Mureșului trimise subjudelui pentru acéstă procedere unŭ avertismentŭ. Curia r. însĕ ilŭ condamnă la 10 fl. amendă.

—x—

Jidovulŭ Lad. Goldberger a comisŭ mai multe înșelătoriĭ, sub falsulŭ nume de contele Wenckheim, în Seghedinŭ, Pojunŭ și alte localitățĭ. Curiosŭ e, că „contele Wenckheim“ a comisŭ înșelătoriile în aceeașĭ di, 28 Aprilie n., și în Pojunŭ și în Seghedinŭ. Poliția ilŭ urmăresce, ér tribunalulŭ va lămuri lucrulŭ, cum a putută fi „contele« în aceeașĭ di în cele douĕ orașe.

—x—

Teatru unguresců. Astă-séră se va juca „*Domnișorulŭ Irma*“, piesă comică cu cântărĭ în 4 acte, de Vértessy, ér mâne-séră, Joi, operetă: „*Baronulŭ Țiganŭ.*“

Delegații pentru conferența din Sibiiu.

Huniădóra, 1 Maiu 1887.

Alegĕtorii românĭ din cerculŭ electoralŭ alŭ Hunedórei în conferența ținută la 1 Maiu s. n. a. c. au alesŭ de delegații ordinarĭ pentru conferența generală a alegĕtorilorŭ românĭ din Ungaria și Transilvania, ce se va ține în Sibiiu la 7 Maiu st. n. a. c. pe d-nii: *Franciscŭ Hossu Longinŭ*, advocatŭ din Deva, și pre *Nicolau Munteanu*, proprietarŭ din Hunedóra; ér de delegatŭ suplente pe d-nulŭ *Alesadru Dima*, proprietarŭ din Hunedóra; restituindu-se totodată și clubelŭ electoralŭ pe periodulŭ de 5 anĭ.

Ioanŭ Popŭ, protopopŭ, președinte. *Nicolau Stachița*, notarŭ.

*

Conferența electorală română din Deșiu a alesŭ ca representanțĭ la conferența generală din 7 Maiu dela Sibiiu pe următorii domnĭ: Din Deșiu: *Augustŭ Munteanŭ, Gabrielŭ Manu*; suplentŭ: *Remusŭ Roșca.* Din Ileanda mare: Dr. *Teodorŭ Mihali, Ioanŭ Slavicĭ*; suplentŭ: *Petru Cherebețiu.* Din Lăpușŭ: *Theodorŭ Hermanŭ*, A. *Nicóră*; suplentŭ: *Dumitru Dragoșŭ.* Din Betleanŭ: *Nicolau F. Negruțiu, Mihailŭ Făgărășianŭ*; suplentŭ: *Simeonŭ Popanu.* Din Iclodŭ: *Grigoriu Stețiu, Ioanŭ Hățeganu*; suplențĭ: *N. Bîrlea, S. Coroianu*, carĭ s'au îndatoratŭ sĕ participe negreșitŭ la aceea adunare, ordinarii orĭ suplenții. S'a pronunțatŭ apoi susținerea solidarității și a programului din 1881 și 1884 — Raportulŭ detailatŭ va urma în numĕrulŭ viitorŭ.

*

Conferența

Alegĕtorilorŭ românĭ din cerculŭ electoralŭ de deputațĭ dietalĭ alŭ Vințului de josŭ, conchemată pe 30 Aprilie st. n. a. c. 1887 în Vințulŭ de josŭ, a alesŭ de representanțĭ la conferința electorală generală română conchemată pe diua de 7 Maiu st. n. a. c. 1887 la Sibiiu ca membrii ordinarĭ pe d-nii:

1. Dr. *Avramŭ Tincu*, advocatŭ în Orăștiă.
2. *Rubinŭ Patița*, advocatŭ în Alba-Iulia, cu observarea că, décă acei doi Domnĭ vorŭ fi aleșĭ și într'alte cercurĭ pentru numita conferință generală, sĕu décă dintr'alte impedecărĭ nu vorŭ puté lua parte la aceea, ca acestŭ cercŭ la nicĭ unŭ casŭ sĕ nu rĕmână nerepresentatŭ în acea conferință generală română, s'a alesŭ și doi suplențĭ și anume lângă Domnulŭ Dr. Tincu s'a alesŭ de suplentŭ Domnulŭ *Victorŭ Tordășanu* oficiantŭ în cancelaria archidiecesană gr. or. în Sibiiu, ér lângă Domnulŭ Rubinŭ Patița s'a alesŭ de suplentŭ Domnulŭ *Septimiu Albini*, profesorŭ la scóla de fetițe în Sibiiu.

Vințulŭ de josŭ, în 30/4 1887.

N. Maniu, președinte. *I. Pleșia*, notarŭ.

Încă o comună română arsă.

Alba-Iulia, 2 Maiu 1887.

Comuna vecină Ciugudulŭ mureșanŭ, locuită esclusivŭ de plugarĭ românĭ, nu mai esistă. Erĭ în orele de după amédĭ, isbucnindŭ focŭ s'au mistuitŭ tóte casele și supraedificatele și adĭ *numai șépte case mai stau* — dér și aceste lipsite de alte clădirĭ economice, care tóte împreună cu gardurĭ s'au prefăcutŭ în cenușă.

N'au putută bieții ómenĭ afară de vestmintele de pe trupŭ sĕ mântue ceva dinaintea focului infuriatŭ, care ca pârjolulŭ, în scurtŭ timpŭ se lățĭ peste tóte locuințele aflătóre întro singură linie — de ambele părțĭ ale drumului.

Daunele încă nu s'au putută erua, însĕ acele trebue sĕ fiă fórte marĭ considerându-se cumcă tóte uneltele de casă, bucate și nutrețŭ nu au remasŭ nicĭ unui locuitorŭ.

Acésta fatalitate i-a adusŭ pe mulțĭ la sapă de lemnŭ și cu greu se vorŭ puté repara daunele, ba décă simțulŭ de caritate nu va ajuta, mulțĭ suntŭ espușĭ chiar fómetei.

In orașulŭ nostru deja s'a făcutŭ ceva începutŭ spre ajutorarea nenorociților, însĕ fără unŭ concursŭ mai mare cu greu se va ajunge scopulŭ de a mulcomi măcarŭ lipsele cele mai ardĕtóre. Dreptŭ aceea sperŭ, că apelulŭ, ce credŭ că se va îndrepta câtră publiculŭ românŭ, va avé o sprijinire căldurósă.

Marcelŭ.

Școlele românescĭ din Macedonia.

(Fine.)

A patrusprețecea școlă s'a deschisŭ în anulŭ 1880, în Magarova, de câtră d. D. Abeleanu, care acum este permutatŭ la școla din Crușova, și acum institutorŭ la acea școlă se află d. D. Ionescu, născutŭ în Magarova, a fostŭ mai înainte învĕțătorŭ la școla din Perlepe și la 1881 s'a permutatŭ la școla din Magarova, care acum are 24 elevĭ.

A cincisprețecea școlă s'a deschisŭ în anulŭ 1880, în Băeasa, satŭ pe deplinŭ românescŭ situatŭ în muntele Pindŭ în Epirŭ, de câtră d. D. Șumbă, elevŭ alŭ școlei macedo-române dela sfinții Apostolĭ Școla are 20 elevĭ.

A șesesprețecea școlă s'a deschisŭ în anulŭ 1880 în Samarina, orășelŭ pe deplinŭ românescŭ situatŭ în muntele Pindŭ. Invĕțătorulŭ ei este d. Iónŭ Șomŭ Tomescu, permutatŭ dela școla din Avdela, avêndŭ de ajutorŭ în anii trecuțĭ pe d-nii D. Cuvati și I. Hondrozum, ér acum pe tinĕrulŭ Papa Iónŭ, elevŭ din clasa II-a din gimnasiulŭ românŭ din Bitolia. Acéstă școlă funcționéză numai véra în Samarina, ca și școlile din localitățile muntóse, Avdela, Perivoli și Călive, ér iérna școla se ține în satulŭ Vlahoianii, în Tesalia, de d. Iónŭ Șomŭ Tomescu, unde petrecŭ iérna mai multe familii române din Samarina. Școla acésta numĕră 80 elevĭ.

A șeptesprețecea școlă s'a deschisŭ în anulŭ 1880 la Furca, satŭ românescŭ în muntele Pindŭ. Intâiulŭ învĕțătorŭ a fostŭ d. C. Furceanu, care a învĕțatŭ 5 classe gimnasiale în școlile grecescĭ, ér limba română în mănăstirea românéscă Prodromŭ din sf. munte Athosŭ. Acéstă școlă are 35 elevĭ.

A optsprețecea școlă s'a deschisŭ în anulŭ 1881 în Nejiopole, orașŭ pe deplinŭ românescŭ, de câtră Gușu Nejiopoleanu, și a fostŭ celŭ întâiu profesorŭ alŭ acestei școlĭ. Elŭ este absolventŭ alŭ gimnasiului grecescŭ din Bitolia și la școla din Gopeșŭ, unde a fostŭ ajutorŭ doi anĭ de dile, și fiindcă numĕrulŭ elevilorŭ se înmulțise până la 65, s'a numitŭ ca ajutorŭ la acea școlă și d. D. Zografŭ, care este ca și d. Gușă Nejiopoleanu românŭ din Nejiopole, și a studiatŭ limba română la școla din Bitolia. Numĕrulŭ elevilorŭ acelei școlĭ este de 35.

A nouĕsprețecea școlă deschisă a fostŭ gimnasiulŭ din Bitolia, capitala Macedoniei, în luna Martie, anulŭ 1881, cu doi profesorĭ de științe și de limba francesă, d-nii V. Glodariu, ca directorŭ, și V. Corvinŭ. La 1 Septemvre 1882 vine ca directorŭ diaconulŭ Iónŭ Georgescu, care dădea și lecții de limba elenă și religie, cu profesorii A. Bagav, de limba latină și francesă, C. Cairetti de matematică, Agopŭ Artinianŭ de limba turcă, V. Petrescu de desemnŭ și caligrafiă. Apoi vine directorŭ érășĭ R. Corvinŭ, care dedea lecții și de limba latină, română și istoriă, d. N. Maimuca de fisică și de limba francesă la classa III-a și de limba română la classa I-a, D. I. Ciuli de matematică, de contabilitate și de religiă, d. H. Pavliu de limba grécă și de geografiă, d. V. Petrescu de limba francesă la classa I-a și a II-a, de limba turcă, de desemnŭ și caligrafiă. La înființarea gimnasiului numĕrulŭ elevilorŭ era de 55, ér la 1 Septemvre se urcase la 70[1]).

In gimnasiulŭ din Bitolia s'a înființatŭ și unŭ internatŭ în anulŭ 1882, cu 46 bursierĭ, din carĭ 40 suntŭ internațĭ, ér 6 stipendișțĭ și stau pe la familiĭ.

Școle de fete.

A douĕdecea școlă care s'a deschisŭ mai întâiu, a fostŭ acea din Ohrida, pe la Decemvre 1878, de învĕțătórea Agatia Apostolescu, absolventă a școlei centrale de fete din Bucurescĭ. Școla are 35 eleve.

A douĕdecĭ și una școlă s'a înființatŭ în Crușova, pe la sfîrșitulŭ anului 1878, de d-ra Victoria Petrescu, absolventă a Asilului Elena Domna, din Bucurescĭ. Mai târdiu demisionândŭ, ea a fostŭ înlocuită de d-ra Sevastia Coloveloni, absolventă și profesóră a Asilului din Bucurescĭ, care acum este directóră acestei școlĭ, avêndŭ 2 subinstitutóre, pe d-na Zaha Soțu, născută Groiu și pe d-ra Constantina Curti. Acéstă școlă are 90 eleve.

A douĕdecĭ și doua școlă s'a deschisŭ în Gopeșŭ totŭ pe la sfîrșitulŭ anului 1879, de d-na Elisa N. Cosmescu, născută Petrescu, absolventă a școlei centrale de fete din Bucurescĭ, care demisionândŭ în luna Septemvre 1883, a fostŭ înlocuită cu d-ra Elisabeta Groiu, fostă institutóre la școla de fete din Crușovia. Acéstă școlă are ca la 45 eleve.

A douĕdecĭ și treia școlă a fostŭ deschisă în luna lui Martie 1881, în Vlaho-Clisura, dér în realitate nu s'a organisatŭ și nu funcționéză regulatŭ decâtŭ din luna Februarie 1882, când s'a numitŭ institutóre la acéstă școlă d-ra Alexandrina Calotescu, absolventă și pedagógă a Asilului din Bucurescĭ, care acuma se află directóră acelei școlĭ, avêndŭ de ajutóră pe d-na Maria Da[illegible]novicĭ, născută Trantafilŭ. Școla numĕră 57 eleve.

A douĕdecĭ și patra școlă s'a deschisŭ la Bitolia, în luna Martie, anulŭ 1881. Cea d'ântêiu institutóre a acestei școlĭ a fostŭ d-na Alexandrina Bizanti, și fiindcă numĕrulŭ elevilorŭ se înmulțise, ajungêndŭ până la 70, s'a numitŭ institutóre și d-ra Smaranda Diculescu, absolventă a asilului din Bucurescĭ. Scóla are acum 45 eleve.

A douĕdecĭ și cincea școlă s'a înființatŭ la Moloviște, în anulŭ 1881, de d-ra Venera Chircu, fosta institutóre la școla de fete din Bitolia, care mai târdiu permutându-se la școla de fete din Magarova, a fostŭ înlocuită la școla din Moloviște de d-na Fania Gușu Papa Costa, născută Tono, fosta sub-institutóre la școla de fete din Crușova, care este acum și institutóră la școla de fete din Crușova și care este acum și institutóra titulară a școlei din Moloviște. Elevele acestei școlĭ suntŭ în numĕrŭ de 60.

A douĕdecĭ și șésea școlă s'a deschisŭ în Magarova, totŭ în anulŭ 1882, de d-ra Sevasta Coloveloni, absolventă și profesóră a Asilului din Bucurescĭ, care mai târdiu permutându-se la școla de fete din Crușova, a fostŭ înlocuită de d-ra Venera Chircu. Acum este institutórea titulară a școlei din Magarova. Numĕrulŭ elevelorŭ acestei școlĭ este de douĕdecĭ și douĕ.

A douĕdecĭ și șéptea școlă s'a deschisŭ în Constantinopole la anulŭ 1884. Institutorulŭ acestei școlĭ a fostŭ și este d. Tascu Iliescu, românŭ din Crușova. Școla are 28 elevĭ cu eleve.

Cea mai mare parte din școlele pe care le-amŭ însemnatŭ precum și gimnasiulŭ cu internatulŭ din Bitolia, au fostŭ înființate prin inițiativa și silințele d-lui Apostolŭ Mărgărintŭ, care în luna Augustŭ 1878, a fostŭ însărcinatŭ de comitetulŭ macedo-românŭ cu inspecțiunea școlelorŭ românescĭ din Macedonia, și cu direcția în genere a educațiunii și instrucțiunii Românilorŭ din Macedonia, Epiro-Tesalia și Albania, pentru ca poporulŭ românŭ din acele ținuturĭ, amenințatŭ de pericolulŭ desnaționalisării, sĕ se desvolte în propriulŭ lorŭ elementŭ naționalŭ

Este de celŭ mai mare interesŭ pentru noi, de a sprijini cultura și desvoltarea frațilorŭ noștri de peste Balcanĭ, căcĭ, deși suntemŭ despărțițĭ de ei prin o mare întindere de pămêntŭ și prin o naționalitate deosebită de a nóstră, totușĭ este evidentŭ, că nu trebue sĕ lăsămŭ în părăsire acelŭ elementŭ românescŭ, care a doveditŭ atâta energiă și atâta destoiniciă în multele direcțiunĭ. Intr'adevĕrŭ cine póte sci, ce ne ascunde viitorulŭ!

(„Conv. Literare“). *Theodorŭ T. Burada.*

[1]) Suntemŭ informațĭ, că astădĭ gimnasiulŭ are 6 classe.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

TIMIȘÓRA, 4 Maiu. — Conferința Românilorŭ, la care au asistatŭ 100 participatorĭ, a alesŭ dece delegațĭ pentru conferința din Sibiiu și a esprimatŭ alăturarea la oposițiunea moderată din dietă.

ATENA, 4 Maiu. — Scirile din Creta suntŭ mai favorabile. Ordinea nu s'a turburatŭ erĭ.

ATENA, 4 Maiu. — In mai multe puncte ale Peloponesului și Greciei vestice s'au simțitŭ violente cutremure de pămêntŭ.

PARIS, 4 Maiu. — Representațiunea operei „Lohengrin“ a avutŭ unŭ succesŭ strălucitŭ. După primulŭ actŭ s'au adusŭ furtunóse ovațiunĭ directorului. Inaintea teatrului s'au adunatŭ vr'o 300 studențĭ, carĭ au strigatŭ: „josŭ cu Wagner! trăiască Francia!“ Mulțimea însĕ a fostŭ împrăștiată de poliția întărită. Plóia a împedecatŭ o adunare mai mare de poporŭ.

Editorŭ: Iacobŭ Mureșianu.
Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureșianu

Cursulŭ la bursa de Viena

din 3 Maiu st. n. 1887

Rentă de aurŭ 5%	101 20
Rentă de hârtiă 5%	88.25
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	149.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	97 80
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	127 20
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	113 —
Bonurĭ rurale ungare	104.70
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.75
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104.59
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 60
Bonurĭ rurale transilvane	104 50
Bonurĭ croato-slavone	104 50
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.75
Imprumutulŭ cu premiu ung.	119 25
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	124 50
Renta de hârtiă austriacă	81.35
Renta de arg. austr.	82.35
Renta de aurŭ austr.	112 25
Losurile din 1860	135.25
Acţiunile băncei austro-ungare	877.—
Act. băncei de creditŭ ung.	285.—
Act. băncei de creditŭ austr.	281.—
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.98
Napoleon-d'orĭ	10.04
Mărcĭ 100 împ. germ.	62 27
Londra 10 Livres sterlinge	126.90

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 20 Aprilie st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	$91^1/_2$	91—
Renta rom. amort. (5%)	93—	$93^1/_2$
» convert. (6%)	87—	$87^1/_2$
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	35—	37—
Credit fonc. rural (7%)	$103^1/_2$	104—
» „ „ (5%)	$87^1/_2$	$88^1/_2$
» » urban (7%)	$100^1/_2$	101—
» » » (6%)	$93^1/_2$	94—
» » » (5%)	83—	84—
Banca naţională a Românieĭ 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	16.75	17.25
Bancnote austriace contra aurŭ.	2.00	2.02

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 4 Maiu st. n. 1887.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.52	Vênd.	8 54
Argint românesc	»	8.45	»	8.50
Napoleon-d'orĭ	»	9.99	»	10.03
Lire turcescĭ	»	11.35	»	11.40
Imperialĭ	»	10.35	»	10.40
Galbenĭ	»	5 93	»	5.97
Scrisurile fonc. »Albina» 6%	»	101.—	»	102.--
„ » „ 5%	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	112.—	»	113.—
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Nr. 4708—1887. 1—3

Publicaţiune.

Anunţările făcute în sensulŭ dispoziţiunilorŭ § lui 189 alŭ art. de lege XXIII. din anulŭ 1885 a **obiectelorŭ de apă** şi a **drepturilorŭ pentru folosirea apei de pe teritoriulŭ oraşului Braşovŭ** zacŭ spre scopulŭ mai departei anunţărĭ, din **1—31 Maiu a. c.** în despărţêmêntulŭ protocolului de exhibite alŭ subscrisului magistratŭ, spre examinare din partea fiă-căruia.

Se provócă totŭ odată cei interesaţĭ, ca celŭ multŭ pană în **31 Maiu a. c.** sĕ ascearnă subscrisului magistratŭ eventualele observaţiunĭ la singuraticele anunţărĭ, totuşĭ însĕ pentru fiă-care anunţare, în modŭ separatŭ.

Braşovŭ, 30 Aprilie 1887.

Magistratulŭ orăşenescŭ.

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi postaultimă.

Décă se ivescŭ iregularităţĭ la primirea ḑiarului onor. abonaţĭ suntŭ rugaţĭ a ne încunosciinţa imediatŭ prin carte postale, ca în câtŭ depinde dela noi, sĕ se delătureze *ADMINISTR. „GAZ. TRANS"*

Mersulŭ trenurilorŭ

Valabilŭ dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia **Predealŭ-Budapesta** şi pe linia **Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta** a calei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Bucurescĭ	—	—	—	7.30
Predealŭ (	—	—	—	1.14
Predealŭ (	—	—	—	—
Timişŭ	—	—	—	1.45
Braşovŭ (	—	—	—	—
Braşovŭ (	7.47	—	4.16	2.32
Feldióra	8.24	—	5.02	—
Apatia	8 51	—	5.43	—
Agostonfalva	9.14	—	6.15	—
Homorodŭ	9.51	—	7.06	—
Haşfaleu	11.08	—	8.52	—
Sighişóra (	11.29	—	9.19	—
Sighişóra (	11.26	—	9.31	—
Elisabetopole	12 00	—	10.16	—
Mediaşŭ	12.29	—	10.57	—
Copsa mică	12.44	—	11.19 11.31	—
Micăsasa	1.05	—	11.52	—
Blaşiu	1.34	—	12.31	—
Crăciunelŭ	1.46	—	12.48	—
Teiuşŭ	2.09	—	1.22	—
Aiudŭ	2.39	—	2.18	—
Vinţulŭ de susŭ	3.01	—	2.48	—
Uióra	3.08	—	2 56	—
Cucerdea	3.14	—	3 64	—
Ghirisŭ	3.53	—	4.51	—
Apahida	5.10	—	5 28	—
Clusiu (	5.30	—	5 56	—
Clusiu (	—	6.03	—	8.00
Nedeşdu	—	6.21	—	8.36
Ghirbĕu	—	—	—	9.02
Aghirişŭ	—	—	—	9.32
Stana	—	—	—	10.11
Huiedinŭ	—	7.14	—	10.5
Ciucia	—	7.43	—	12 16
Bucia	—	—	—	12.50
Bratca	—	—	—	1.21
Rév	—	8.22	—	2.02
Mező-Telegd	—	8.48	—	3.06
Fugyi-Vásárhely	—	—	—	3.38
Várad-Velinţe	—	—	—	3.54
Oradia-mare (	—	9.13	—	4.05
Oradia-mare (	—	9.18	10.55	4.50
P. Ladány	—	10.38	1.23	7.28
Szolnok	—	12.20	3.24	—
Buda-pesta	—	2.15	10.05	—
Viena (	—	—	2.15	—
Viena (	—	8.00	6.05	—

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de pers.	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	—	—	—	—
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	8.00
Szolnok	11.05	3.58	7.38	9.34	11.40
P. Ladány	2 02	5.28	5 40	11.26	2.31
Oradea mare	4.12	6.58	9.14	1.38	—
Várad-Velencze	—	—	9.24	2.06	.
Fugyi-Vásárhely	—	—	9 41	2 17	—
Mezö-Telegd	—	7.33	10.19	2.40	—
Rév	—	8.04	11.38	3.24	—
Bratca	—	—	12.18	3.47	—
Bucia	—	—	12.54	4.07	—
Ciucia	—	8.58	1.57	4.33	—
Huiedin	—	9.28	3.11	5.15	—
Stana	—	—	3.40	5.34	—
Aghiriş	—	—	4.15	5.55	—
Ghirbĕu	—	—	4.36	6.07	—
Nedeşdu	—	—	4.58	6.24	—
Clusiu (	—	10.28	5.26	6.43	--
Clusiu (	11.00	—	—	—	7.08
Apahida	11 19	—	—	—	7.36
Ghiriş	12 30	—	—	—	9.06
Cucerdea (	1.01	—	—	—	9.53
Cucerdea (	1.06	—	—	—	10.—
Uióra	1.13	—	—	—	10.09
Vinţulŭ de susŭ	1.20	—	—	—	10.19
Aiudŭ	1.41	—	—	—	10.48
Teiuşŭ	2.00	—	—	—	11.14
Crăciunelŭ	2.35	—	—	—	12.12
Blaşŭ	2.48	—	—	—	12.30
Micăsasa	3.20	—	—	—	1.12
Copşa mic.	3.36	—	—	—	1.32
Mediaşŭ	4.00	—	—	—	2.18
Elisabetopole	4.35	—	—	—	3.03
Sigişóra	5.12	—	—	—	3.49
Haşfaleu	5.37	—	—	—	4.28
Homorod	7.02	—	—	—	6.16
Agostonfalva	7.43	—	—	—	7.06
Apatia	8.11	—	—	—	7.46
Feldióra	8.41	—	—	—	8.25
Braşovŭ (	9.21	—	—	—	9.15
Braşovŭ (	—	—	1.55	—	—
Timişŭ	—	—	2.53	—	—
Predealŭ (	—	—	—	—	--
Predealŭ (	—	—	3.28	—	—
Bucurescĭ	—	—	9.35	—	—

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Teiuşŭ	11.24	—	2.40
Alba-Iulia	11.39	—	3.14
Vinţulŭ de josŭ	12.30	—	4.22
Şibotŭ	12.52	—	4.50
Orăştia	1.01	—	5.18
Simeria (Piski)	2.03	—	5.47
Deva	2 52	—	6.35
Branicĭca	3.23	—	7.02
Ilia	3.55	—	7.28
Gurasada	4.08	—	7.40
Zam	4.25	—	8.11
Soborşin	5.30	—	8.46
Bĕrzova	5.56	—	9.33
Conopŭ	6.27	—	9.53
Radna-Lipova	6.47	—	10.27
Paulişŭ	7.28	—	10.42
Gyorok	7.43	—	10.58
Glogovaţŭ	7.59	—	11.25
Aradŭ	8.28	—	11.39
Szolnok (	8.42	—	4.52
Szolnok (	—	—	5.12
Budapesta	—	—	8.20
Viena	—	—	6.05

Budapesta-Aradŭ-Teiuşŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	12.10	—
Budapesta	8.20	9.05	—
Szolnok (	11.20	12.41	—
Szolnok (	4.10	5.45	—
Aradŭ	4.30	6.—	7.04
Glogovaţŭ	4.43	6.13	7.22
Gyorok	5 07	6.38	7.58
Pauliş	5.19	6.51	8 17
Radna-Lipova	5.41	7.10	8.36
Conopŭ	6 09	7.37	—
Bĕrzova	6.28	7.55	—
Soborşin	7 25	8.42	—
Zam	8 01	9.12	—
Gurasada	8.34	9.41	—
Ilia	8.55	9.[illegible]8	—
Branicĭca	9.19	10.17	—
Deva	9 51	10.42	--
Simeria (Piski)	10.35	11 07	—
Orăştiă	11.11	11.37	—
Şibotŭ	11.43	12.—	—
Vinţulŭ de josŭ	12 18	12.29	--
Alba-Iulia	12.36	12.46	—
Teiuşŭ	1.29	1.41	—

Aradŭ-Timişóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenu mixt
Aradŭ	5.48	—	6.05
Aradulŭ nou	6.19	—	6.33
Németh-Ságh	6.44	—	6.58
Vinga	7.16	—	7.29
Orczifalva	7.47	—	7.55
Merczifalva	—	—	—
Timişóra	9.02	—	9.08

Simeria (Piski) Petroşenĭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Simeria	11.25	—	2.42
Streiu	11.58	—	3.25
Haţegŭ	12.46	—	4.16
Pui	1.37	—	5.11
Crivadia	2.24	—	5.58
Baniţa	3.05	—	6 40
Petroşenĭ	3.37	—	7.12

Timişóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timişóra	6.25	—	5.00
Merczifalva	—	—	—
Orczifalva	7.46	—	6.32
Vinga	8.15	—	7.02
Németh-Ságh	8.36	—	6.23
Aradulŭ nou	9.11	—	8.01
Aradŭ	9.27	—	8.17

Petroşenĭ—Simeria (Piski)

	Trenŭ de pers.	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Petroşenĭ	10 07	—	6.10
Baniţa	10 48	—	6.53
Crivadia	11.25	—	7 37
Pui	12.05	—	8.20
Haţegŭ	12.42	—	9.01
Streiu	1.22	—	9.52
Simeria	1.53	—	10.31

Tipografia *ALEXI* Braşovŭ. Hârtia din fabrica lui Martin Kopony, Zernescĭ